

Lied der Meerlenaren

Komt, jong en oud, en zingt het lied
Van Meerles vadergrond:
Het vrije Vlaamsche moederoord
Waar onze wiege stond.
Lief is ons Meerle, al is 't niet groot,
Al is 't niet rijk, toch tot in den dood,
Roepen wij juichend: Heil zij ons zand!
Leve de bloem van het Kempenland!

*Meerle, Meerle,
Schoone heidepeerle
G'hebt in ons hart uw troon gesteld,
En van den rijksten boord der Scheld'
Brengt ons stem u hulde en groet
O Meerle, Meerle zoet*

Ondanks de hei die 't oog ontwaart,
Is Meerle geen woestijn;
't Elsakker en 't Bieshovenbosch,
doen 't immer groen daar zijn.
En wordt ons grond niet vruchtbaar geacht,
Toch heeft hij steeds goed volk voortgebracht:
Schoon zijn ons deernen, koen ons manlik kroost,
Nooit hebben wij voor ons dorp gebloosd.

Wij minnen 't schuimend gastenbier
Dat ons gemoed verblijdt;
Wij minnen 't Vlaamsche woord en lied
Aan land en volk gewijd.
En kiezen wij een naarstige bruid.
Wij brengen brood in d'huwelijkschuit:
Meisjes van Meerle zijt gij te vree
Komt al met ons naar Anwerpen mee.

Hiel zij ons dorp, heil al degeen
Die op zijn grond nog staan
Hen zij den groet van ons' van hen,
Die elders zijn gegaan.
Wij zijn en blijven, steeds Meerlenaars,
En slechts voor tijd zijn w' Antwerpenaars,
Hoe wijd wij zijn ons hart blijft toch hier,
Wij blijven trouwen aan Meerles vrij banier.